

De H. Oda te Venraij

17-8-1983

Grens en Maas

(getrokken uit een handschrift, berustende in het klooster 'Jeruzalem' aldaar)

Ik heb gehoert ende eendeels gelezen, datter een heilige ionefrou is, genoemd santa Oda, van coninclike geslecht geboren in Schotland. Dese heilige ionefrou was bliet geboren, ende hoerden seggen dat bij dat licham sinten Lambertus te Luyck wonderlike teyken geschieden. Soe badt sij oerlof van hoeren alders ende is bevert gereyst met enen eerlike gesinne, nae Luidick. Ende als sij quam bij die stat van Luyck, ende haer geseyn segde dat sij saegen sinten Lambertus kerck, soe heef zij zich laten heeffen van den wagen daer sij op sat, ende sprack hoer gebet, ende stonden aen wart zij siende. Ende dancke (de) onse lieven Heer ende sinten Lambertus ende tot gehoechnis des myrakels, soe is daer getymmert een capeel in sanctam Walburchs eer. Doe deze heilige ionefrou gesont was geworden, ende een schoen suverlike ionefrou was, soe wolde oer alders ende vriende sij bestaeden ter echt nae oeren edelen geslechte, tegen horen danek ende wille: want sij hat hoer reynicheit Got gelavet. Soe riep deze heilige ionefrou een van oeren trousten dienre ende twee ionefrouwen, ende gaf hen te kennen, dat sij heymeliken wolde en wech wt Schaetlant trecken, omdat sij niet gedrongen wort oer reynicheit te verliesen.

Ende naem een pelgryms eleet ende reysde toe Romen ende tot sinten Mychel oer bevert, ende daerna in Peellant, ende woende te Venrade, op die stede daer nu onse nyen peertstal, voer des Heeren huys is, met eenen dienre ende twee ionefrouwen, inden tyden dat sinten Hubertus gestorven was. Ende sechden duc dat daer op die stede, omtrient daer oer woenyng was, te Rade, solde comen een heige vergaderyng van susteren. Ende die oversten solden eleyne tympens aen oer coevelen dragen. Ende want daer voel orloges was inden lante (sie) soe woende te Rade een deel haeflyude, genoemd die van Wyckrade, die verutveriaget waren; die woenden op Lijsken Bans hofstat. Dese haeflyuden deden sancta Oda ende oer gesynned groeten overlast. Die leilige ionefrou van Rade toech te sinte Oienrade, over Peel, daer nu in oer eer een knonisy gesticht is. Ende als die heilige ionefrou geneete nae Maresselen ende quam opten berch aen die wijntmoelen tusschen Ray en de Marsselen, soe sach sij rouwelik om nae dat dorp van Venrade daer sij geern gebleven had. Ende boehden knijen ende badt God, dat doch Venrade nummer meer verheert of verbrant en worde van-den vianden, ende dat geen haetlyuden, die den gueden nabiren overlast doen wolden, daer niet bedien en solden of lange blieven woenen; ende dat die pestelencie niet gemeynlic overal ende solde regnieren, ter weer dat sij van buyten daer ingebracht worde. Ende soe omsiende gesonde sij dat dorp Venrade; ende soe heyt die berch noch den omsienden berch. Ende daer steet noch een heilige stoxken ten memorien; ende alst schijnt, soe ist soe tot deser tyt geschiet, dat sinten Oda gebeden heeft voer dat deerp (sie) van Venrade. Dit heb ic eendeels gelezen ende eendeels van gueden alden luyden gehoert.

W. Everts

3
3, B-04,1

pag 1

pag 2

sy /

①

wt schootland

vael

② orloges

nummer meer

neg 31

3,5 D4,2

neg 3404 vid Pankhem

H. bva vni de onkop.